

ZARAČUNAVANJE KAVCIJE ZA EMBALAŽO

Pojasnilo DURS, št. 4230-55/2007, 7. 2. 2007

Davčnega zavezanca zanima, ali je glede na novo določbo 6. člena ZDDV-1 pravilno, da pri embalaži ne zaračunava DDV.

V skladu s prvim odstavkom 6. člena Zakona o davku na dodano vrednost – ZDDV-1 (Uradni list RS, št. 117/06) dobava blaga pomeni prenos pravice do razpolaganja z opredmetenimi sredstvi, kot da bi bil prejemnik lastnik.

V zvezi z vračljivo embalažo Šesta direktiva (77/388/EGS, 1. 1. 2006) v 11. členu pod C. 3.) dopušča nacionalnim davčnim upravam dve možnosti obdavčitve v zvezi z vračljivo embalažo, in sicer da države članice stroške za vračljivo embalažo:

- izključijo iz davčne osnove in sprejmejo potrebne ukrepe, da se ta znesek popravi, če se embalaža ne vrne,
- ali jih vključijo v davčno osnovo in sprejmejo potrebne ukrepe, da se ta znesek popravi, ko se embalaža dejansko vrne.

Slovenski ZDDV-1 je v prvem odstavku 39. člena povzel možnost iz prve alineje točke C 11. člena šeste direktive. Tako ZDDV-1 določa, da se v davčno osnovo ne vštevajo stroški vračljive embalaže, ki se pri dobavitelju blaga v vračljivi embalaži vodijo evidenčno. Vsebina določbe je ostala enaka kot v ZDDV, ki je veljal do 31. 12. 2006 (trinajsti odstavek 21. člena).

Stroški vračljive embalaže se po prvem odstavku 39. člena ZDDV-1 torej ne vštevajo v davčno osnovo za obračun DDV, ko davčni zavezanec dobavitelj blaga za vračljivo embalažo zagotavlja ustrezno evidenco.

Ob tem je treba upoštevati, da mora dobavitelj blaga od nevrnjene vračljive embalaže obračunati DDV od davčne osnove, ki pomeni vrednost nevrnjene embalaže (in ne zaračunana kavcija!), po splošni 20-odstotni davčni stopnji, in sicer v davčnem obdobju, v katerem je bila embalaža zaračunana (34. člen Pravilnika o izvajanju Zakona o davku na dodano vrednost (Uradni list RS, št. 141/06)).